

**Høringsvaret nedenfor ble behandlet i Nedstrand sokneråd onsdag 15. oktober, 2014
Sak 27/14**

Uttale fra Nedstrand sokneråd til høringsdokumentet: Staten og Den norske kirke – et tydelig skille.

3.1 og 3.3: Vi mener det er prinsipielt viktig at Den norske kirke får et sentralt kirkelig rettssubjekt med dertil hørende handlekraft og ansvar. Dette medfører bl.a. en virksomhetsoverdragelse som berører ansatte i BDR linja og kirkens sentrale organisasjon. Det reiser mange spørsmål som ikke kan besvares nå.

Vi mener det er særdeles viktig at staten som avgiver må vise stor ansvarlighet i å legge til rette resurser slik at Den norske kirke vil være i stand til å overta arbeidsgiveransvaret og praktisere det med høy kvalitet.

3. 2 og 3.3: Vi mener det er prisverdig at høringsnotatet så tydelig fremhever soknet som den grunnleggende enheten i kirken og har fokus på ikke å svekke soknets posisjon. Vi ser ansatser til å heller ville styrke soknets posisjon. Det tror vi er viktig blant annet for at tillitsvalgte i soknerådet skal vite at de i er med på å lede kirken lokalt.

5.2.1: Vi mener det er viktig at høringsdokumentet foreslår at «hvert sokn skal være betjent av prest.....» Det understreker og fremholder Den norske kirkes folkekirkelige og landsdekkende karakter. Vi vil legge til at vi mener det er viktig at hvert sokn i størst mulig grad betjenes av en fast prest.

5.2.2: Vi mener det er viktig og positivt at høringsdokumentet anser det formålstjenlig å verne om prestetjenestens uavhengighet. Vi ser viktigheten av at soknet ledes av soknerådet hvor presten er medlem, men samtidig fremheves prestens personlige kall og ansvar innenfor rammen av ordinasjonens forutsetninger og forpliktelser.

Soknerådet støtter forslag til ny ordlyd i §34

5.3.2: Vi mener det er viktig å sikre bispetjenestens uavhengighet i forhold til kirkelige organ. Hvordan dette skal organiseres i kirken vil kirkemøtet bestemme, men vil falle inn under samme logikk som «prestens uavhengighet» (Biskopen er prest).

6: Vi mener det er viktig å fremholde en klageordning og støtter høringsens lovforslag §27

8. En virksomhetsoverdragelse fra Den norske stat til Den norske kirke gir finansielle konsekvenser. Så lenge kirken har vært knyttet til staten har bl.a. lønnsutgifter (som er den største posten) vært garantert.

Vi frykter at dette vil medføre en reell strammere økonomi som kan gi en indrekirkelig kamp om midler og at det på sikt vil kunne gå ut over bl.a. antall stillinger lokalt. Vi mener avgivende myndighet ved staten har et stort ansvar i fristillingen å forplikte seg på ansvarlige økonomiske overføringer etter en fristilling. Det mener vi for så vidt er en konsekvens av lovforslaget at «hvert sokn skal være betjent av prest.....».

Når den økonomiske støtten fra staten blir gitt som rammetilskudd betyr det at kirken selv prioriterer fordelingen. Vi forutsetter at staten gir tydelige signaler om at midler kanalisert til sokn til støtte for drift av trosopplæring ikke blir avkortet.

19.1: Vi tar som en selvfølge at en fristilt kirke legger til rette for gode informasjons- og involveringsprosesser blant ansatte som berøres av virksomhetsoverdragelsen slik at ansatte ikke vil måtte bruke unødvendig tid og resursen knytter til usikkerhet i omstillingen. Videre forventer vi at Den norske kirke som arbeidsgiver får forsvarlig økonomi og personalforvaltning. Slik vi ser situasjonen i dag, har ikke kirken ressurser til å foreta denne omstillingen med de overføringene den får i dag.

Vi tror vilje for å lykkes med dette er til stede i kirken. Men vi vil gi uttrykk for bekymring over om kirken får nok ressurser til å mestre det. Vi mener avgivende myndighet har et stort ansvar i å tilføre kirken nødvendige økonomiske midler slik at den kan bygge opp nødvendig kompetanse som den per i dag ikke har økonomiske rammer for.